

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 11Cb/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615205604
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Audová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2020:2615205604.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Renátou Audovou v spore žalobcu: Flaga spol. s r. o., IČO: 34 116 940, so sídlom Šenkvičká 14/R, 902 01 Pezinok, právne zast.: Lukačka s. r. o., IČO: 36 858 927, so sídlom Tehelná 25, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: Usadlosť Ciglád, s. r. o., IČO: 46 704 752, so sídlom Harmincova 1, 841 01 Bratislava, právne zast.: JUDr. Zuzana Srnáková, IČO: 42 186 111, so sídlom Podbrezovská 39, 831 06 Bratislava, o zaplatenie 9.412,78 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.291,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,36 % ročne zo sumy 5.903,61 € od 15.07.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 7,31 % ročne zo sumy 172,77 € od 15.07.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 7,21 % ročne zo sumy 214,80 € od 23.01.2015 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 209,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,36 % ročne zo sumy 209,38 € od 15.07.2013 do zaplatenia zastavuje .

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.912,22 € s úrokom z omeškania vo výške 6,51 % ročne zo sumy 2.912,22 € od 22.02.2017 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na súde dňa 12.06.2015 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.500,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,36 % ročne zo sumy 6.112,99 € od 15.07.2013 do zaplatenia, vo výške 7,31 % zo sumy 172,77 € od 15.07.2014 do zaplatenia, vo výške 7,21 % ročne zo sumy 214,80 € od 23.01.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca aj žalovaný sú obchodné spoločnosti. Dňa 28.08.2012 uzavrel žalobca so žalovaným Nájomnú zmluvu a zmluvu o dodávke č. 1402112, predmetom ktorej bolo prenájom 1 ks podpovrchový zásobník na skvapalnený plyn s objemom 1850 l za dohodnuté ročné nájomné 179,- € + DPH a dodávky plynu do týchto zásobníkov. Zároveň došlo k uzatvoreniu Dodatku "Flaga Best Komfort" k tejto zmluve, na základe ktorého namontoval žalobca žalovanému individuálny plynomer a dodával žalovanému skvapalnený plyn, pričom žalovaný sa zaviazal uhrádzať dodávky plynu a náklady za služby spojené s touto dodávkou. Žalobca tak v súlade so Zmluvou vystavil žalovanému nasledovné faktúry:

- faktúra č. FVP1320227 vystavená dňa 30.06.2013, splatná dňa 14.07.2013, znejúca na sumu 6.112,99 €

-faktúra č. FVP1420410 vystavená dňa 30.06.2014, splatná dňa 14.07.2014, znejúca na sumu 172,77 €

-faktúra č. 781144 vystavená dňa 08.01.2015, splatná dňa 22.01.2015, znejúca na sumu 214,80 €. Ani jedna z týchto faktúr nebola uhradená. Ďalej si žalobca žalobou uplatňuje dohodnuté úroky z omeškania

v zmysle § 7 bod 8 vo výške 4 % nad obchodné úvery poskytované bankami. Podľa údajov NBS SR boli priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk pri jednotlivých splatných záväzkoch nasledovné:
- faktúra č. FVP1320227, splatná dňa 14.07.2013, úroková sadzba bánk 3,36 %, dohodnutý úrok 7,36 %
- faktúra č. FVP1420410, splatná dňa 14.07.2014, úroková sadzba bánk 3,31 %, dohodnutý úrok 7,31 %
- faktúra č. 781144, splatná dňa 22.01.2015, úroková sadzba bánk 3,21%, dohodnutý úrok 7,21 %.

2. Okresný súd Senica vydal vo veci Platobný rozkaz č. k.: 11Cb/23/2015-26 dňa 20.08.2015, ktorý následne uznesením zo dňa 26.10.2015 zrušil, nakoľko tento nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Žalovaný sa vo veci vyjadril písomne podaním zo dňa 13.11.2015, v ktorom nárok uplatnený žalobou rozporoval v plnom rozsahu čo do dôvodu aj výšky a to z dôvodu, že dňa 01.04.2013 nahlásil žalovaný u žalobcu únik plynu a teda uplatnil reklamáciu dodávky plynu. Na predmetnú reklamáciu žalobca reagoval až listom zo dňa 15.05.2014, t. j. viac ako rok po uplatnenej reklamacii v ktorom potvrdil, že k úniku skutočne došlo. Napriek uvedenej reklamacii, ktorá nebola do tej doby vôbec riešená, žalobca fakturoval žalovanému dodávku za inkriminované obdobie, počas ktorého plyn unikal a to v sume 6.112,99 € faktúrou č. FVP1320227, vystavenou dňa 30.06.2013, ktorú žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené odmietol uhradiť. Následne žalobca v rozpore do zmluvou pozastavil v mesiaci január 2014 dodávku plynu, pričom uvedený stav trvá doteraz. V dôsledku uvedeného bol žalovaný nútený v súlade s § 679 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy odstúpiť. Na základe uvedeného vznikla žalovanému škoda predstavujúca márne vynaložené investície na realizáciu a naplnenie účelu Zmluvy, ktorú si uplatňuje v súdnom konaní na OS Pezinok č. k.: 33Cb/120/2015 o zaplatenie 6.332 € s príslušenstvom. Navrhol žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu k náhrade trov konania žalovanému.

4. Žalovaný sa vo veci vyjadril opätovne písomne podaním zo dňa 09.01.2017, v ktorom sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho vyjadrenia zo dňa 13.11.2015 a navrhol vykonanie dôkazov, aby súd vyžiadal od žalobcu čitateľné dodacie listy 3 ks, zakázkový list zo dňa 02.04.2013, výsluch technika žalobcu, ktorý mal odstraňovať únik plynu dňa 02.04.2013, výsluch A.. Y. V. a výsluch A.. E. L. čl. 97).

5. Žalobca sa vyjadril vo veci podaním zo dňa 16.02.2017, doručenom súdu dňa 20.02.2017, pričom zároveň vzal žalobca žalobu čiastočne späť v sume 209,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,36 % ročne zo sumy 209,38 € od 15.07.2013 do zaplatenia. Toto zdôvodnil odčítaním uznanej reklamácie časti spotreby na základe faktúry č. FVP1320227 vo výške 209,38 € v ostatnej časti zotrval na podanej žalobe, pričom túto považuje za oprávnenú a to z dôvodu, že žalobca dodal žalovanému plyn v troch dodávkach od 13.09.2012 do 18.04.2013 spolu v objeme 3.144,08 m³ plynu. Žalobca vzhľadom na uplynutie času nedisponuje už dodacím listom k prvej objednávke ale existencia prvej dodávky aj dodacieho listu k nej je nesporná a vyplýva aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 09.01.2017, kde žalovaný konštatuje, že disponuje tromi kusmi dodacích listov, ktoré mu boli odovzdané žalobcom ako aj z listiny „Výzva na mimosúdne doriešenie veci“ zo dňa 21.08.2014, ktorú žalovaný priložil ako dôkaz k svojmu vyjadreniu, kde uvádza, že mu boli vykonané tri dodávky. Ku dňu 30.06.2013 fakturoval žalobca žalovanému za spotrebu, nameranú na plynomere v objeme 2.115,66 m³, faktúrou č. FVP1320227 sumu 6.112,99 €. Prvá z troch dodávok (13.09.2012) v objeme 1.114,14 m³ plynu (t. j. 4.200,3 litra) bola celá spotrebovaná, nebola reklamovaná, pričom za túto dodávku bol žalovaný povinný zaplatiť sumu 3.476,12 €. Z druhej dodávky v objeme 1.100,95 m³ plynu (t. j. 4.150,60 litra) bolo do 30.06.2013 spotrebovaných 1.001,52 m³ (2.115,66 - 1.114,14). Spotrebu plynu z tejto dodávky reklamoval žalovaný až dňa 01.04.2013, teda po dvoch mesiacoch, pričom je zrejmé a vyplýva to z listu žalobcu „Vyjadrenie k reklamacii“ zo dňa 15.05.2014 (ktorý priložil do spisu ako dôkaz žalovaný), že žalovaný neposkytol vtedy žalobcovi dohodnutú správu revízneho technika a tiež je tam vysvetlené prečo možno zo strany žalobcu uznať maximálny únik plynu v objeme 253 l, t. j. 67,11 m³. Z tohto vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť za spotrebovanú časť druhej dodávky 2.915,36 € (1.001,52 - 67,11 x 2,60 € x 1,20 DPH). Zostávajúca časť druhej dodávky (99,43 m³) a celá tretia dodávka (08.04.2013) v objeme plynu 928,99 m³ (t. j. 3.502,30 litra) nebola do 30.06.2013 spotrebovaná a preto ani fakturovaná faktúrou č. FVP1320227. Celkovo bol teda žalovaný, po odčítaní uznanej reklamácie časti spotreby povinný na základe faktúry č. FVP1320227 zaplatiť žalobcovi sumu 5.903,61 € v lehote splatnosti do 14.07.2013. Žalovaný bol tiež povinný žalobcovi uhradiť faktúru č. 781144 (nájom zo Zmluvy) v sume 214,88 € v lehote splatnosti do 22.01.2015 a tiež faktúru č. FVP1420410 (poplatky vyplývajúce z Dodatku) v sume 172,77 € v lehote splatnosti do 14.07.2014, ktoré faktúry neuhradil. Pokiaľ ide o „odstúpenie žalovaného od zmluvy“ zo dňa 13.07.2015 toto je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože zásobník na plyn, ktorý

bol predmetom nájmu bol nie len žalovanému odovzdaný v spôsobilom na dohodnuté, resp. obvyklé užívanie (t. j. spôsobilý vykurovať plynom) ale aj v takom stave je aj doteraz, teda dôvod odstúpenia od zmluvy neexistuje. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že porušenie povinnosti žalobcom spočívalo aj v tom, že v mesiaci január (resp. február) 2014 odmietol dodať žalovanému na základe jeho objednávky skvapalnený plyn, ani toto jeho tvrdenie neobstojí, pretože tieto skutočnosti nepreukázal a ak by tomu tak aj bolo, nedodanie plynu na základe jednej objednávky nebolo porušením zmluvy a už vôbec nie takým porušením, ktoré by oprávňovalo žalovaného odstúpiť od zmluvy, pretože v zásobníku v mesiaci (január/február) bolo preukázateľne dostatočné množstvo plynu, keďže sám žalovaný tvrdí že ešte 21.08.2014 ho spotrebovával a napokon k 31.01.2017 bolo v zásobníku cca 11 % jeho objemu. Dodávková povinnosť žalobcu v mesiacoch január/február 2014 teda objektívne nemohla byť porušená. Navyše by pred samotným odstúpením od Zmluvy musel postupovať podľa § 346 ods. 1 Obchodného zákonníka.

6. Žalovaný sa vo veci vyjadril písomne podaním zo dňa 26.05.2017, v ktorom žalovaný rozporuje aj faktúru č. 781144 v sume 214,88 € a tiež faktúru č. FVP1420410 v sume 172,77 € z dôvodu platného odstúpenia od Zmluvy, ktorá má účinky ex tunc. V zmysle zakázkového listu zo dňa 02.04.2013 vystaveného pracovníkom žalobcu, netesnosť bola zistená na spoji pripojenia výstupu plynomeru do plynového rozvodného potrubia. Má za to, že žalovaný preukázala únik plynu, ktorý mu bol fakturovaný, reklamácia žalovaného ohľadom predmetného úniku plynu nebola doteraz riešená, žalobca nezdokladoval množstvo dodaného plynu v rámci prvej dodávky, žalovaný platne odstúpil od zmluvy. Posledná dodávka plynu sa uskutočnila dňa 08.04.2013 (nie 18.04.2013). PZ žalobcu nesprávne uvádza, že existencia prvej dodávky nie je sporná, ale sporné je množstvo dodaného plynu v rámci prvej dodávky zo dňa 13.09.2012 a preto nárok minimálne v tejto časti, t. j. v množstve 4.200 m³ l plynu za cenu 3.477,85 € nie je možné priznať, nakoľko je to žalobca, ktorý v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný ani v jednej písomnosti na ktorú poukazuje žalobca vo svojich vyjadreniach množstvo plynu dodaného v rámci prvej objednávky nepotvrdil. Žalovaný už v rámci emailovej komunikácie zo dňa 19.02.2014 upozornil zamestnankyňu žalobcu, že únik plynu musel byť od začiatku, t. j. už v rámci prevádzky po prvej dodávke plynu. Žalovaný vychádza z tej skutočnosti, že obchodný zástupca žalobcu A.. R. dňa 30.08.2012 v rámci písomnosti „Základné údaje o zariadení“ odhadol ročnú spotrebu plynu v rámci predmetnej nehnuteľnosti, v ktorej bol zásobník umiestnený v množstve 2.500 kg plynu čo predstavuje množstvo 4.722,34 l plynu. V prípade, ak by bolo zo strany žalobcu dňa 13.09.2012 skutočne dodaných 4.200,3 l, t. j. cca 2.222,38 kg plynu (čo žalovaný rozporuje) je nemysliteľné, aby sa uvedené množstvo vzhľadom na odhad A.. R. spotrebovalo za necelých 5 mesiacov prevádzky nehnuteľnosti, nakoľko by išlo o viac ako 100 % nárast spotreby plynu oproti odhadu zamestnanca žalobcu. Uvedený záver potvrdzuje iba tú skutočnosť, že buď dňa 13.09.2012 nebolo dodaných 4.200,3 l plynu alebo že plyn unikal už po realizácii prvej dodávky. Rovnako tak nesedí kalkulácia uvádzaná PZ žalobcu keď uviedol, že prvej dodávke zodpovedá cena v sume 3.476,12 € a správne má to byť suma 3.477,85 €. Druhá dodávka plynu zo dňa 01.02.2013 mala byť podľa názoru žalobcu spotrebovaná za obdobie 5 mesiacov v objeme 1.001,52 m³, t. j. 3.775,73 l, teda 1.997,74 kg, čo opäť predstavuje takmer 100 % nárast oproti odhadu A.. R. a navyše v tomto období preukázateľne plyn unikal, čo iba potvrdzuje, že musel unikať už po prvej realizácii dodávky plynu. Rovnako tak nesedí kalkulácia uvádzaná PZ žalobcu keď uviedol, že pred jej dodaním mal byť stav zásobníka 0 % a po jej dodaní 85 %, t. j. 4.150,6 l plynu. Pred treťou dodávkou dňa 08.04.2013 bol stav zásobníka 15 % čo predstavuje 732,46 l plynu teda 194,29 m³. Žalobca ale tvrdí, že nespotrebovaná časť druhej dodávky predstavovala 99,43 m³. Navyše uvedené potvrdzuje iba tú skutočnosť, že za obdobie 2 mesiacov mal podľa dokladov doložených žalobcom žalovaný spotrebovať 906,66 m³ plynu teda 3.418,11 l a 1.808,52 kg čo by predstavovalo viac ako 400 % nárast oproti odhadu A.. R.. Rovnako tak neobstojí tvrdenie žalobcu, že celá tretia dodávka plynu zo dňa 08.04.2013 v objeme 3.502,3 l nebola do 30.06.2013 spotrebovaná, nakoľko ňou bol naplnený zásobník v objeme 85 % a podľa fotodokumentácie žalobcu bol stav zásobníka ku dňu 31.01.2017 približne 11 % objemu, t. j. plyn musel byť spotrebovaný aj v období apríl - jún 2013, pričom žalovaný si od jari 2014 zabezpečil inú formu vykurovania a je teda otázne, či plyn neunikal aj po realizácii tretej dodávky. Na základe týchto nezrovnalostí má žalovaný za to, že žalobca svoj nárok na zaplatenie faktúry č. FVP1320227 nepreukázal. Pokiaľ ide o únik plynu, žalovaný únik nahlásil ihneď po tom, ako únik zistil. Povinnosť žalovaného poskytnúť žalobcovi správu revízieho technika nevyplýva zo žiadneho zákonného ani zmluvného dojednaní. Žalovaný trvá na tom, že doteraz žalobca nevyriešil reklamáciu žalovaného zo dňa 01.04.2013, pričom v zakázkovom iste vystavenom žalobcom dňa 02.04.2013 vyplýva, že únik plynu bol zistený a bude riešený s obchodným zástupcom. A napokon v liste žalobcu zo dňa 15.05.2014 žalobca uvádza, že technický výpočet úniku je závislý na viacerých parametroch, ktoré sa nedajú explicitne doložiť a skutočnú hodnotu prípadnej

kompenzácie je potrebné určiť s ohľadom na bonitu klienta. Táto kompenzácia nebola zo strany žalobcu doteraz stanovená. Tento postup žalobcu je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Čiastočné späťvzatie žaloby podľa názoru žalovaného nemožno považovať za čiastočne uznanú reklamáciu. Žalovaný má za to, že dôvod odstúpenia od zmluvy bol naplnený podľa § 679 ods. 1 OZ, vzťah účastníkov zmluvy je potrebné subsumovať pod normy OZ, nie ObZ, nakoľko žalovaný nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Napokon poukázal na skutočnosť, že žalobca sa vo svojom písomnom vyjadrení snaží navodiť dojem omeškania žalovaného s úhradou FA č. FVP/1320227, ale tá nebola vystavená na sumu 5,903,61 € ale na sumu 6.112,99 €, čím sa žalobca snaží zakryť svoje pochybenie pri neriešení reklamácie. Samotný email zamestnankyne žalobcu v tejto súvislosti iba potvrdzuje tvrdenia žalovaného o neriešení reklamácie, nakoľko v ňom žalobca informoval o dobropise, ktorého výšku sa zaviazal oznámiť do konca týždňa, avšak do dnešného dňa žalobca žiaden dopropis nevystavil.

7. Žalobca sa vyjadril vo veci podaním zo dňa 15.08.2017, ktorým navrhol vypočítať ako svedkov G. R., A.. Z. E., J. L., J. G. a A.. Y. V.. Neskôr netrval netrval na vypočítaní A.. Z. E.. K vyjadreniu žalovaného z 26.05.2017 uviedol, že žalovaný preukázal iba fakt, že došlo k závade, ktorú žalobca bezodkladne po jej nahlásení odstránil. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal množstvo uniknutého plynu a svoje tvrdenia o množstve i uniknutého plynu nepodložil žiadnym odborným posudkom, resp. technickým vyjadrením. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že došlo k väčšiemu úniku plynu a po dlhšiu dobu je to žalovaný, ktorý je za ťažený dôkazným bremenom. Reklamácia žalovaného bola vyriešená a to listom zo dňa 15.05.2014, kde bolo žalovanému navrhované možné riešenie kompenzácie, ktorú neakceptoval a preto toto vyriešil žalobca až v rámci tohto sporu čiastočným späťvzatím žaloby. Žalovaný tvrdí, že žalobca nepreukázal množstvo dodaného plynu v 1. dodávke. Žalobca však žalovanému nikdy nefakturoval samotné dodávky, ale iba spotrebu plynu nameranú na plynomere. Z tohto dôvodu nie je potrebné preukazovať počet a rozsah dodávok plynu do zásobníka. K 30.01.2017 prešlo cez plynomer 2.991,78 m³ plynu, čo vyplýva z fotografie založenej do spisu v podaní zo dňa 16.02.2017. K 30.01.2017 bolo v zásobníku cca 11-12 % plynu, čo vyplýva z fotografie meradla stavu plynu v zásobníku založenej do spisu v podaní zo dňa 16.02.2017, pričom 11,83 % plynu v zásobníku o objeme 4.850 l, t. j. 1.286,47 m³ zodpovedá 152,3 m³ plynu. Spolu je teda spotreba a zostatok - 2.991,78 m³ + 152,3 m³ = 3.144,08 m³, kde toto presne zodpovedá dodávkam, ktoré vykonal a tvrdí žalobca. Tvrdenie žalovaného, že k úniku plynu mohlo dochádzať už po realizácii prvej dodávky nie je ničím preukázané a preto irelevantné, ohlásenie závady bolo zo strany žalovaného vykonané až po zrealizovaní druhej dodávky a spotrebovaní prvej dodávky plynu. Znova poukázal na skutočnosť, že žalobca vždy účtoval žalovanému iba spotrebu na plynomere, nič iné. K 30.06.2014 bola spotreba na plynometri 2.155,66 m³ (čo preukazuje aj odpočtový list z 03.06.2014). Túto spotrebu žalobca vyúčtoval faktúrou č. FVP1320227 kde účtoval za plyn 2.115,53 m³ x 2.600,- € za mernú jednotku ktorá zodpovedá cene plynu v Dodatku (0,69 x 3,77 l na m³). Voči tejto fakturácii, konkrétne voči druhej dodávke vzniesol žalovaný námietku, ktorú žalobca po odbornom posúdení zhodnotil a zohľadnil v čiastočnom späťvzate žaloby. K 30.01.2017 doúčtoval žalobca žalovanému spotrebu plynu podľa aktuálneho stavu plynometru (2.991,78 m³) daňovým dokladom č. 656171, kde účtoval 876,12 m³ (teda 2.991,78 m³ - 2.115,66 m³), ktorý je predmetom iného konania (vedeného pred OS Senica pod č. k.: 11Cb/21/2017). V tejto súvislosti poukázal na email. A.. L. zo dňa 19.02.2014 kde tento uviedol, že prosí vyfakturovať tretiu dodávku, ktorá je nesporná a nespochybniteľná a napriek tomuto svojmu tvrdeniu faktúru, ktorou bola tretia dodávka vyfakturovaná (FA č. 656171) nezaplatil, naopak podal proti platobnému rozkazu v danom konaní odpor.

8. Žalobca sa svojou žalobou podanou na súde v Banskej Bystrici dňa 18.04.2017 (doručenou OS Senica dňa 04.07.2017 a vedenou pod sp. zn. 11Cb/21/2017) domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.912,22 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,51 % ročne zo sumy 2.912,22 € od 22.02.2017 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca aj žalovaný sú obchodné spoločnosti. Dňa 28.08.2012 uzavrel žalobca so žalovaným Nájomnú zmluvu a zmluvu o dodávke č. 1402112 predmetom ktorej bolo prenájom 1 ks podpovrchový zásobník na skvapalnený plyn s objemom 1850 l za dohodnuté ročné nájomné 179 € + DPH a dodávky plynu do týchto zásobníkov. Zároveň došlo k uzatvoreniu Dodatku "Flaga Best Komfort" k tejto zmluve na základe ktorého namontoval žalobca žalovanému individuálny plynomer a dodával žalovanému skvapalnený plyn, pričom žalovaný sa zaviazal uhrádzať dodávky plynu a náklady za služby spojené s touto dodávkou. Žalobca tak v súlade so Zmluvou vystavil žalovanému faktúru č. 656171 dňa 07.02.2017, splatnú dňa 21.07.2017 znejúcu na sumu 2.912,22 €. Ďalej si žalobou uplatnil aj dohodnuté úroky z omeškania v zmysle § 7 bod 8 vo výške 4 % nad obchodné úvery poskytované bankami. Podľa údajov NBS SR bola priemerná úroková miera z úverov obchodných bánk pri splatnom záväzku z danej faktúry vo výške 2,51 % p.a. a preto si

uplatnil úrok vo výške 6,51 % p.a. od nasledujúceho dňa po splatnosti tejto faktúry až do zaplatenia. OS Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz č. k.: 2Up/46/2017 dňa 11.5.2017, proti ktorému podal odpor žalovaný. Tento odôvodnil tým, že žalobca nezaslal žalovanému faktúru ale len doklad - vrubopis, pričom právne predpisy účinné v čase jeho vyhotovenia nepoznajú vrubopis ako daňový doklad a teda tento doklad nemožno považovať za platný daňový doklad. Z vyššie uvedeného žalovaný neevidoval a ani neeviduje tento doklad vo svojom účtovníctve. Upozornil na skutočnosť, že na OS Senica prebieha konanie pod č. k.: 11Cb/23/2015 v rámci ktorého si žalobca uplatňuje od žalovaného zaplatenie sumy 6.112,99 € na základe faktúry č. FVP 1320227 pričom v rámci toho konania ako i v rámci komunikácie s PZ žalovaného, žalobca uviedol, že predmetom faktúry č. FVP 1320227 boli všetky tri zrealizované dodávky. Vzhľadom na tieto skutočnosti má žalovaný za to, že nárok bol uplatnený duplicitne a preto namietol prekážku litispendencie. Uvedené potvrdzuje aj tá skutočnosť, že žalobca po odpočte dňa 30.06.2013 až do dátumu 31.01.2017 nerealizoval u žalovaného ani jeden odpočet, a teda v rámci zúčtovacích období 15.09.2013, 15.09.2014, 16.09.2014 - 22.07.2015 (kedy žalovaný od Nájomnej zmluvy a zmluvy o dodávke riadne a platne odstúpil) nevystavil ani jednu faktúru. Tiež poukázal na skutočnosť, že dňa 01.04.2013 nahlásil žalobcovi únik plynu, na ktorý žalobca reagoval až listom zo dňa 15.05.2014 v ktorom potvrdil, že k úniku plynu skutočne došlo. Na základe odstúpenia od zmluvy sa predmetná zmluva na základe ktorej žalobca uplatňuje svoj nárok zrušila od počiatku a teda nemôže byť právnym základom pre uplatnenie nároku. Navrhol žalobu zamietnuť.

9. Žalobca sa vo veci 11Cb/21/2017 vyjadril písomným podaním zo dňa 26.06.2017 pričom odpor žalovaného považuje za nedôvodný. Žalobca vždy účtoval žalovanému iba reálnu spotrebu, pričom žalovanému dodal plyn do zásobníka v troch dodávkach od 13.09.2012 do 18.04.2013 spolu v objeme 11.853,20 l teda 3.144,08 m³ plynu (prepočet 1 m³ = 3,77 l) je uvedený v Dodatku. Uvedené vyplýva aj z položkovitého prehľadu objednávok vystaveného žalobcom, ktorý pripojil k odporu žalovaný. Do 30.06.2013 žalovaný spotreboval z tohto plynu 2.115,66 m³ čo vyplýva z odpočtového listu pripojeného v spise ako aj faktúry č. FVP1320227, kde je uvedený odpočítaný stav 2.115,66 m³ s dátumom odpočtu 30.06.2013. Táto spotreba do 30.06.2013 je predmetom konania vedeného pred OS Senica pod č. k.: 11Cb/23/2015. Predmetom tohto konania (11Cb/21/2017) je následná spotreba žalovaného od 01.07.2013 do 31.01.2017 v objeme 876,12 m³ (2991,78 m³ - 2.115,66 m³), preto litispendcia nevznikla a námietka žalovaného v tomto smere nie je oprávnená. Dôvodom, pre ktorý žalobca od 30.06.2013 až do 31.01.2017 nevykonával odpočty na plynomere žalovaného bola skutočnosť, že medzi nimi vznikol spor ohľadne reklamácie žalovaného, neuhradenia faktúr zo strany žalovaného, uplatnenie náhrady škody zo strany žalovaného, avšak existujú tu objektívne skutočnosti týkajúce sa spotreby plynu žalovaným a to a/ celkové dodané množstvo plynu do zásobníka žalovaného 3.144,08 m³, b/ spotreba žalovaného do 30.06.2013 2.115,66 m³, c/ spotreba žalovaného od 01.07.2013 do 31.01.2017, 876,12 m³, d/ zostatok v zásobníku žalovaného k 31.01.2017 cca 152,3 m³. Uvedený objektívny stav zachytáva aj ďalšia fotografia z 31.01.2017 (vyhotovená spolu s odpočtom plynomeru), ktorá zachytáva percentuálny stav naplnenia zásobníka ktorý bol k 31.01.2017 na úrovni 11-12 %. Celkový objem zásobníka je 4.850 l, pričom zostatku 152,3 m³ zodpovedá po prepočte na liste (1 m³ = 3,77 l) 11,85 %. K emailovej správe PZ žalobcu zo dňa 13.10.2014 je v tomto vyjadrení uvedené, že v tom čase ako právny zástupca žalobcu nemal riadny prehľad o technickom stave veci a jeho informácia v tomto emailu bola chybná, pretože v tom čase nevedel, že žalobca účtoval žalovanému len skutočnú spotrebu a nie dodávky do zásobníka. Reklamácia žalovaného zo dňa 01.04.2013 nemá s týmto sporom žiaden súvis a odstúpenie od zmluvy žalovaného považuje žalobca za absolútne neplatný právny úkon.

10. Žalovaný sa vo veci 11Cb/21/2017 vyjadril písomným podaním zo dňa 09.01.2018 kde uviedol, že žalobca sa nevyjadril k najpodstatnejšej skutočnosti teda že žalovanému nezaslala faktúru, ale len doklad - vrubopis, pričom tento doklad nemožno považovať za platný daňový doklad v ostatnom sa pridržiava skutočností už napísaných.

11. Okresný súd Senica uznesením 11Cb/23/2015-217 zo dňa 27.03.2018 spojil na spoločné konanie veci OS Senica 11Cb/23/2015 a 11Cb/21/2017 s tým, že tieto sa budú naďalej viesť pod sp. zn. 11Cb/23/2015.

12. Okresný súd Senica uznesením 11Cb/23/2015-332 zo dňa 26.03.2019 prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného pred OS Pezinok pod č. k. 33Cb/120/2015.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného (A.. E. L.), výpismi z OR na obe strany sporu, Nájomnou zmluvou a zmluvou o dodávke č. 1402112 a Dodatku "Flaga Best Komfort" k tejto zmluve, faktúrou č. FVP1320227, faktúrou č. FVP1420410, faktúrou č. 781144, úrokovými sadzbami za obchodné úvery za roky 2013, 2014, 2015, písomnými vyjadrenia strán sporu, mailovou komunikáciou (č. l. 49) listom „Vyjadrenie k reklamáci“ zo dňa 15.05.2014 (č. l. 51), obsahom odpočtového listu zo dňa 03.06.2014 (č. l. 52), výzvou na mimosúdne doriešenie veci zo dňa 21.08.2014 (č. l. 53), odstúpením od nájomnej zmluvy zo dňa 13.07.2015 (č. l. 55) spolu s doručenkou, Listom žalobcu „Odpoved“ zo dňa 05.08.2015 spolu s doručenkou (č. l. 117,118), prehľadom dodávok a dodávkovými listami zo dňa 01.02.2013 a 08.04.2013, pripojenou fotodokumentáciou, zakázkovým listom zo dňa 02.04.2013 z č. l. 146), dokumentom „Základné údaje o zariadení“ zo dňa 30.08.2012 (č. l. 149) dokladmi o náhradnom vykurovaní žalovaného (č. l. 151-153), výsluchom svedkov G. R., J. L.K., J. G., výsluchom svedka A.. Y. V., rozsudkom OS Pezinok č. k.: 33Cb/120/2015-274 zo dňa 17.01.2019 spolu s rozsudkom KS Bratislava č. k.: 2Cob/107/2019-338 zo dňa 11.02.2020 a zistil tento skutkový stav veci:

14. Z listinných dôkazov je zrejmé, že medzi stranami sporu prišlo k riadnemu uzatvoreniu Nájomnej zmluvy dňa 28.08.2012 z ktorej vyplýva, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o nájme na dobu 15 rokov zásobník na skvapalnený plyn pod povrchový s obsahom 4.850 l s povinnosťou uhrádzať ročné nájomné v sume 179,- €. Z jej dodatku č.1402112 vyplýva, že cena plynu za 1 l je 0,828 € s DPH, cena mesačných platieb je závislá od spotreby a montáž plynomeru je 290,- € pri jednorazovej platbe (ďalej len Zmluva).

15. Žalobca tak v súlade so Zmluvou vystavil žalovanému nasledovné faktúry: a/faktúra č. FVP1320227 vystavená dňa 30.06.2013, splatná dňa 14.07.2013, znejúca na sumu 6.112,99 €, b/ faktúra č. FVP1420410 vystavená dňa 30.06.2014, splatná dňa 14.07.2014, znejúca na sumu 172,77 €, c/ faktúra č. 781144 vystavená dňa 08.01.2015, splatná dňa 22.01.2015, znejúca na sumu 214,80 €, d/ faktúru č. 656171 dňa 07.02.2017, splatnú dňa 21.07.2017, znejúca na sumu 2.912,22 €. Ani jedna z týchto faktúr nebola uhradená.

16. Z vyjadrenia k reklámácii zo dňa 15.05.2014, vyplýva, že dňa 01.04.2013 bol zákazníkom ohlásený únik plynu na plynovom potrubí, odstránený dňa 02.04.2013, ponúknutá demonštrácia úniku plynu, žalovaný túto možnosť odmietol, vykonané v priestoroch FLAGA únik určený na 11,52 kg po dobu 60 dní vzhľadom na posledné plnenie, predstava zákazníka, že za tri dni „odfučal“ všetok plyn je nereálna pri takom rozsahu úniku okolo tesnenia ako zistil technik. Reklamácia ukončená dňa 15.05.2014.

17. Z odpočtového listu zo dňa 03.06.2014 vyplýva, že žalovaný žiadal o zistenie stavu plynomeru číslo strediska 3338, Ciglád.

18. Z e-mailovej komunikácie zo dňa 10.02.2014 vyplýva, že žalobca nemal vykonané úhrady, žalobca sa snažil so žalovaným dohodnúť a navrhoval čiastočnú úhradu v sume 5.500,- €.

19. Z výzvy na mimosúdne riešenie sporu zo dňa 21.08.2014, vyplýva že žalobca nesúhlasil s postupom žalovaného pri vybavovaní reklamácie a žiadal o rokovanie.

20. Z odstúpenia od nájomnej zmluvy zo dňa 13.07.2015 doručené žalovanému dňa 22.07.2015 vyplýva, že žalovaný odstúpil od nájomnej zmluvy č. 1402112 ku dňu 28.08.2012, doručené žalovanému dňa 22.07.2015.

21. Z VOP FLAGA - plyn do zásobníkov vyplýva, že žalobca má právo pri omeškaní sa s platbou zo strany zákazníka odstúpiť od otvorených dodávok, je oprávnený odpojiť prípojky a nezaplatené dodávky plynu si môže vziať späť. Práce s tým spojené si môže vyúčtovať podľa nákladov.

22. PZ strán sporu pri výsluchu trvali na svojich písomných podaniach.

XX. A.. E. L. (konateľ žalovaného) vypovedal, že v čase uzatvorenia zmlúv so žalobcom nebol konateľom v spoločnosti žalovaného. Zmluvy so žalobcom podpisovala na základe generálnej plnej moci jeho manželka C. L.. Potvrdil, že pokiaľ ide o dodávky plynu on nebol prítomný ani pri jednej z dodávok, vie len že tam to auto chodilo, teda on, resp. manželka otvorili bránu ale neboli fyzicky prítomní pri napájaní a plnení, teda sa nevedel vyjadriť či žalobca pri každej dodávke vykonal aj skúšku tesnosti. Faktúru

č. FVP1320227 nezaplatil z toho dôvodu, že touto žalobca fakturoval viacero dodávok plynu, pričom minimálne tú druhú keď prišlo k úniku plynu považoval za spornú. Ich poslednú objednávku z 02/2014 už žalobca nezrealizoval, údajne z dôvodu, že nezaplatili faktúru a preto si zabezpečili náhradný zdroj vykurovania. Najskôr to bol kotol Buderus, ktorý používali len krátko a následne si dali vyhotoviť tepelné čerpadlo, ktoré využívajú doteraz. Technik, ktorý im montoval druhý kotol len uzatvoril zásobník žalobcu. Potvrdil, že únik plynu nahlásil žalobcovi len dňa 01.04.2013, kedy to už bolo cítiť vonku. Faktúru č. FVP1320227 nezaplatil ani čiastočne z toho dôvodu, že si uplatňuje voči žalobcovi nárok na náhradu škody za kotol, ktorý nemôže užívať, ktoré konanie sa vedie pred OS Pezinok.

24. Svedok G. R., zamestnanec žalobcu (obchodný zástupca) vypovedal, že po tom ako prišlo k reklamácii zo strany žalovaného, že uniká plyn, túto informáciu dostal, následne bol informovaný technik p. L., ktorý tam bol na výjazde s potom sa tomu venovalo oddelenie ktoré má na starosti reklamácie a technický riaditeľ p. V.. Uviedol, že nie je len obchodným zástupcom, žalobcu ale je vlastne obchodno-technickým zástupcom, ktorú prácu vykonáva už 16 rokov a môže zodpovedne povedať, že žalovaný mohol spotrebovať plyn, ktorý mu bol fakturovaný a neobstojí jeho tvrdenie, že plyn unikol. Sám bol pozrieť danú stavbu, pričom sa jednalo o stavbu, ktorá bola stará 100 rokov, múry boli kamenné aj tehlové, stavba bola vlhká. Potvrdil, že u žalovaného bol namontovaný 24 Kw motor, ktorý ak by kúrnil 24 hodín po dobu 60. dní, za ten čas pri svojom výkone mohol minúť až 5.000 l v prepočte na hod., pričom v danom prípade sa minulo 3.500 l. Z tohto sa možno domnievať, že ak aj majiteľ bol odcestovaný v období od 01.02.2013 do 02.04.2013 (ako tvrdí žalovaný) nevypol kúrenie a kotol kúrnil naplno. V žiadnom prípade nemohlo dôjsť k úniku plynu v objeme 3.000 l, pretože by to bol obrovský oblak držiaci sa pri zemi, vizuálne je možné ho vidieť ako hmlu, objekt žalovaného sa nachádza pri ceste, čiže bolo by to pozorovateľné a okamžite by to museli riešiť požiarnici a to až zastavením cestnej premávky. Pokiaľ by k úniku cca 3.000 l prichádzalo dlhodobo, tento únik by bol zase viditeľný ako keby namrzlina, nič také však na mieste úniku zistené nebolo. Pokiaľ ide o tlačivo zo dňa 30.08.2012 „Základné údaje o zariadení“, toto tlačivo skutočne vypisoval avšak toto slúži iba na interné účely žalobcu, aby vedeli vyšpecifikovať presné nároky na logistiku a nároky na reguláciu, a tiež je tam projekčná organizácia kvôli komunikácii s projektantom a montážna organizácia kvôli technickým veciam. Pripustil, že skutočná spotreba od odhadnutej spotreby sa môže líšiť aj o 100%.

25. Svedok J. L., zamestnanec žalobcu (technik) vypovedal, že svojho času bol vyslaný svojim zamestnávateľom do usadlosti Ciglád, kde bola hlásená netesnosť, ktorú na mieste odstránil výmenou tesnenia. Táto netesnosť bola zistená za hodinami, čiže v časti, ktorú už mal žalovaný platiť. Z dokladov je zrejmé, že netesnosť bola hlásená 01.04.2013 a odstránená dňa 02.04.2013. S odstupom času si už nepamätal, či táto netesnosť bola viditeľná okom, resp. čuchom, tiež sa nevedel vyjadriť čo prišlo k malému, resp. veľkému úniku plynu. K tejto skutočnosti jemu ako technikovi sa neprináleží vyjadrovať a preto tieto veci ani nezapísal do zakázkového listu. Pamätal si, že danú situáciu skúšali v práci s tzv. „simuláciou“ keď zapojili fľašu na regulátor aj plynomer a týmto spôsobom zistili nejaký priemer čiže množstvo uniknutého plynu za určité obdobie. Svedok potvrdil, že v danej veci išli o únik v plynnej fáze, čiže aj keby išlo o masívny únik, bolo by ho skôr počuť ako vidieť (námrza vzniká pri masívnom úniku v kvapalnej fáze). Potvrdil, že skutočný únik plynu on ako technik zistiť nemohol, to sa nedá. Potvrdil, že pri každej dodávke plynu robil aj skúšku tesnosti.

26. Svedkyňa J. G., zamestnanec žalobcu (správkyňa pohľadávok) vypovedala, že vo vzťahu k Usadlosti Ciglád sa riešila nejaká reklamácia úniku plynu, plynu pričom ona sa snažila pani L. svojho času pomôcť, pretože na jej reklamáciu z firmy žalobcu dlho nikto nereagoval bola iba odstránená a preto celú vec pretlačila na p. V. a riešilo sa to. Vie, že bolo zistené, že k nejakému úniku prišlo, avšak reklamácia nebola uznaná v takom rozsahu, akú pani L. požadovala a preto medzi stranami neprišlo k dohode. Od reklamácie žalovaný prestal platiť riadne zálohové platby a nezaplatil ani vyúčtovanie. Nemala vedomosť o tom, či žalovaný vo februári 2014 realizoval u žalobcu nejakú objednávku, ju logistika vždy upozorní len keď zákazník klesne po určité percento (pod 10 %), pričom žalovaný pod toto percento neklesol, tak to ona neriešila. Objednávky má na starosti zákaznícke centrum. V maily zo dňa 10.04.2014 žalovanému navrhovala, aby zaplatil aspoň časť dlhu, aby sa nedostal do tzv. nevybavených dodávok. Plynomeroví zákazníci sa fakturujú vždy od júla do júna nasledujúceho roka. Pred fakturáciou zákazník zašle buď odpočet z plynomera alebo fotografiu plynomeru, pričom žalovaný zaslal naposledy doklady za obdobie od júla 2012 do 30.06.2013.

27. Svedok A.. Y. V., bývalý zamestnanec žalobcu (technický riaditeľ, dosiahnuté vzdelanie SVTŠ Bratislava, odbor aplikovaná mechanika) vypovedal, že napísal vyjadrenie k reklamácií zo dňa 15.05.2014. Na konkrétnosti sa už nepamätal ale v plnom rozsahu sa ho pridržiaval. Vie, že vtedy riešil otázku na báze technických a fyzikálnych vlastností plynu, inak povedané, či vzhľadom na hlásený a zistený únik mohlo dôjsť k tak veľkému úniku plynu ako tvrdil žalovaný. Demonštrácia spočívala v tom, že sa použila pri tom klasická 10 kg fľaša propan-butan, pričom táto sa odvážila pred začiatkom experimentu, potom bol namodelovaný únik pootvorením ventilu a po nejakom čase sa fľaša opäť odvážila, resp. bola položená na váhu celý čas a zhodnotilo sa aké množstvo plynu uniklo za daný čas. Z tohto bolo potom matematickým prepočtom prepočítané, či deklarovaný únik bol reálny. Podľa popisu úniku, ktorý mu poskytol vtedy technik, odhadol, aké množstvo plynu mohlo v spornom období uniknúť. Výsledkom experimentu bolo zistené, že tak veľké množstvo ako tvrdil, žalovaný by nemohlo uniknúť. Pokiaľ ide o obdobie 60. dní, rátať sa takto preto, lebo dátum 01.02 bol dátum kedy ešte únik nebol, pretože dňa 01.02 sa naposledy zásobník plnil a pokiaľ by tam vtedy únik bol, tak by sa to zistilo, Každý vodič pred naplnením zásobníka bol toto povinný skontrolovať. Keby zistil únik, nesmel by ho naplniť. Bolo to teda hypotetické obdobie ale maximálne možné. K otázke, či by v súčasnosti, kedy je stále na tvare miesta aj zásobník aj plynomer, mohol znalec určiť nejakým iným spôsobom ako to urobil svedok únik plynu v danom období, svedok uviedol, že si myslí, že nie. Lebo technik únik odstránil a spätne dnes už nie je možné zistiť aký bol únik pred x rokmi. Demonštráciu vykonávali technici bez neho ale bol tam prítomný technik, ktorý odstraňoval únik na tvare miesta a tento sa vyjadroval aj k tomu v akom rozsahu treba uvoľniť uzáver fľaše. Plyn v rozsahu ako tvrdí žalovaný by musel unikať niekoľko mesiacov, možno aj viac ako rok, pričom nie je možné, aby to nebolo cítiť a tiež nepozná nikoho, kto by si nechal tak dlho unikať plyn.

28. Rozsudkom OS Pezinok č. k.: 33Cb/120/2015-274 zo dňa 17.01.2019 v spojení s rozsudkom KS Bratislava č. k.: 2Cob/107/2019-338 zo dňa 11.02.2020 súd zamietol žalobu, ktorou sa Usadlosť Ciglád, s. r. o. Bratislava (v tomto spore žalovaný) domáhala náhrady škody voči Flaga spol. s. r. o. Pezinok (v tomto spore žalobca). Okrem iného si súd v danom konaní vyriešil ako predbežnú otázku to, že vzťah medzi stranami sporu je obchodnozávazkovým vzťahom a tiež, že Odstúpenie od Nájomnej zmluvy zo dňa 13.07.2015 zo strany žalovaného je neplatným právnym úkonom.

29. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy do 30.09.2012, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

30. Podľa § 663 zákona č. 40/1964 Zb. OZ nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

31. Podľa § 664 OZ, prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

32. Podľa § 665 ods. 1 a 2 OZ,

(1) Nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povahy a určenia veci. Prenajímateľ je oprávnený požadovať prístup k veci za účelom kontroly, či nájomca užíva vec riadnym spôsobom.

(2) Nájomca je povinný vec užívať iba v prípade, že sa tak dohodlo alebo že neužívaním by sa vec znehodnotila viac než jej užívaním.

33. Podľa § 721 OZ

(1) Ak má vec, ktorá bola prenajatá, vady, pre ktoré ju nemožno riadne užívať alebo ktoré také užívanie sťažujú, má nájomca právo, aby sa mu poskytla iná vec slúžiaca tomu istému účelu. Okrem toho má právo na odpustenie nájomného alebo na zľavu z nájomného za dobu, po ktorú nemohol vec pre jej vadu riadne užívať buď vôbec, alebo len za sťažných podmienok.

(2) Právo na odpustenie alebo na zľavu z nájomného sa musí uplatniť u prenajímateľa najneskôr do konca doby, na ktorú bol nájom dojednaný.

34. Podľa § 409 Obchodného zákonníka

(1) Kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnuiteľnú vec (tovar) určenú jednotlivou alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

(2) V zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448.

35. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

36. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Nespornou skutočnosťou v tomto konaní je, že strany sporu uzatvorili zmluvu o nájme a zmluvu o dodávke (kúpnu zmluvu) č. 1402112, predmetom ktorej bol nájom zásobníka na plyn vrátane zásobníkových armatúr a dodávka plynu FLAGA. V zmysle ustanovenia § 4 Zmluvy tá bola uzatvorená na dobu 15 rokov. V zmysle ustanovenia § 7 Zmluvy celé zariadenie bolo nainštalované pre plyn FLAGA. Prenajímateľ (žalobca) sa zaviazal dodávať nájomcovi na prevádzku predmetu nájmu FLAGA Zmluvy - skvapalnený plyn (§ 1, §7) a nájomca (žalovaný) sa zaviazal platiť dohodnuté nájomné (bod. B, § 1). Spornou bola skutočnosť, či záväzkový vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským alebo iným a spornou skutočnosťou v tomto konaní bola i platnosť odstúpenia od zmluvy zo strany žalovaného. Obe tieto otázky boli vyriešené v spore pred OS Pezinok, kde v právoplatnom rozsudkom OS Pezinok č. k.: 33Cb/120/2015-274 zo dňa 17.01.2019 v spojení s rozsudkom KS Bratislava č. k.: 2Cob/107/2019-338 zo dňa 11.02.2020 súd konštatuje, že vzťah medzi stranami sporu je vzťahom obchodno-právnym a odstúpenie od zmluvy je absolútne neplatným právnym úkonom. Naďalej zostala spornou skutočnosť, aké množstvo plynu uniklo.

37. Vypočítaní svedkovia sa nevedeli vyjadriť k množstvu uniknutého plynu. Jediným dokladom preukazujúcim množstvo uniknutého plynu predložil do spisu žalobca, ktorým je list „Vyjadrenie k reklamáci“ zo dňa 15.05.2014“, ktorý vypracoval A.. Y. V., vtedy technický riaditeľ žalobcu. Tento svedok sa pri svojej výpovedi v plnom rozsahu pridržiaval tohto vyjadrenia a dodal, že množstvo uniknutého plynu zistil na základe experimentu, ktorý opísal vo svojej výpovedi, pretože inak sa to zistiť nedalo a momentálne tiež zistiť nedá. Súd uveril tomuto svedkovi, pretože jeho zdôvodnenie má logický základ, pričom svedok vo svojej výpovedi jasne a logicky zdôvodnil, z akých veličín vychádzal pri stanovovaní množstva tohto úniku. Žalovaný nepredložil v konaní žiaden dôkaz, ktorý by tieto tvrdenia, resp. zistenia žalobcu v tomto smere vyvrátil. Žalobca napokon zohľadnil daný únik plynu tým, že vzal žalobu čiastočne späť v sume 209,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,36 % ročne zo sumy 209,38 € od 15.07.2013 do zaplatenia.

38. Žalovaný v konaní uvádzal, že za dodávky plynu neplatil najmä z toho dôvodu, že u žalobcu dňa 01.04.2013 nahlásil únik plynu a na túto reklamáciu nikto nereagoval. Súd má z listinných dôkazov jasne preukázané, že ohlásený únik plynu bol za strany žalobcu odstránený ihneď nasledujúci deň dňa 02.04.2013 prostredníctvom technika žalovaného. Žalovaný napriek tejto skutočnosti riadne ohlásenie reklamácie v zmysle ObZ nijakým spôsobom nepreukázal. Žalovaný odmietol uhradiť vyúčtovaciu faktúru. Takéto konanie však súd nemôže pokladať za riadne uplatnenie si reklamácie. Žalobca po odstránení závady so žalovaným komunikoval, bol súčinný v tomto procese, snažil sa ustáliť rozsah uniknutého plynu, pričom práve žalovaný bol ten kto sa snažil proces dohody mariť (napriek pozvaniu sa nezúčastnil demonštratívneho pokusu s únikom plynu), pričom k dohode neprišlo a žalovaný teda bol povinný zaplatiť vystavené faktúry a to faktúry, ktorým, žalobca vyfakturoval žalovanému cenu za reálnu spotrebu plynu a to faktúru č. FVP1320227 vystavenú dňa 30.06.2013, splatnú dňa 14.07.2013, znejúca na sumu 6.112,99 € a faktúru č. 656171 vystavenú dňa 07.02.2017, splatnú dňa 21.07.2017, znejúca na sumu 2.912,22 €. Žalovaný bol tiež povinný žalobcovi uhradiť faktúru č. 781144 (nájom zo Zmluvy) v sume 214,88 € v lehote splatnosti do 22.01.2015 a tiež faktúru č. FVP1420410 (poplatky vyplývajúce z Dodatku) v sume 172,77 € v lehote splatnosti do 14.07.2014, nakoľko bolo súdom skonštatované, že odstúpenie od zmluvy je neplatné, ktoré faktúry tiež neuhradil.

39. Pokiaľ ide o faktúru č. FVP1320227 vystavenú dňa 30.06.2013, splatnú dňa 14.07.2013, znejúcu na sumu 6.112,99 € je pravdou, že táto bola napokon oprávnená len čiastočne ale napriek tejto skutočnosti povinnosťou žalovaného bolo zaplatiť aj túto vystavenú faktúru a v prípade nesúhlasu s jej obsahom sa následne domáhať svojich nárokov, napr. zo zodpovednosti za vady, ktorých dôsledkom by potom bolo možné určité riešenie, napr. vystavenie dobropisu. V žiadnom prípade žalovaný nebol oprávnený nezaplatiť vystavenú faktúru a to aj napriek skutočnosti, že dňa 01.04.2013 nahlásil únik plynu, ktorý bol potvrdený.

40. Súd opätovne zdôrazňuje, že v konaní bolo preukázané, že žalobca vždy účtoval žalovanému iba reálnu spotrebu, teda nebol dôvod preukazovať skutočný rozsah jednotlivých dodávok plynu, ktorý navrhoval žalovaný. Je nesporné, že žalobca žalovanému dodal plyn do zásobníka v troch dodávkach od 13.09.2012 do 18.04.2013 spolu v objeme 11.853,20 l teda 3.144,08 m³ plynu (prepočet 1 m³ = 3,77 l) je uvedený v Dodatku. Uvedené vyplýva a j z položkovitého prehľadu objednávok vystaveného žalobcom, ktorý pripojil k odporu žalovaný. Do 30.06.2013 žalovaný spotreboval z tohto plynu 2.115,66 m³ čo vyplýva z odpočtového listu pripojeného v spise ako aj faktúry č. FVP1320227, kde je uvedený odpočítaný stav 2.115,66 m³ s dátumom odpočtu 30.06.2013. Následná spotreba žalovaného od 01.07.2013 do 31.01.2017 v objeme 876,12 m³ (2991,78 m³ - 2.115,66 m³) vyplýva z faktúry č. 656171 zo dňa 07.02.2017, splatnej dňa 21.07.2017, znejúcej na sumu 2.912,22 €.

41. Ako už skonštatoval vo svojom rozhodnutí aj OS Pezinok, zriadený zásobník na plyn a plynofikácia objektu žalovaného zo strany žalobcu bola v čase rozhodovania súdu plne funkčná a to že si žalobca do objektu nainštaloval nový spôsob vykurovania je čisto jeho rozhodnutie a nemá na prejedávanú vec žiaden vplyv. Žalobca žiadnu svoju povinnosť neporušil, využil svoje právo vyplývajúce mu VOP FLAGA - „plyn do zásobníkov“ bod 15 a to tým spôsobom, že uplatnil svoje právo pri omeškaní sa s platbou zo strany zákazníka, a v tomto prípade u žalovaného odstúpiť od otvorených dodávok a to až do času pokiaľ sa táto situácia nevyrieši. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil, s tvrdením PZ žalobcu v tom zmysle, že dôvodom pre ktorý žalobca nevykonával odpočty na plynomere žalovaného v období od 30.06.2013 až do 31.01.2017 bola skutočnosť, že medzi nimi vznikol spor ohľadne reklamácie žalovaného, neuhradenia faktúr zo strany žalovaného, uplatnenie náhrady škody zo strany žalovaného, avšak existujú tu objektívne skutočnosti týkajúce sa spotreby plynu žalovaným a to a/ celkové dodané množstvo plynu do zásobníka žalovaného 3.144,08 m³, b/ spotreba žalovaného do 30.06.2013 2.115,66 m³, c/ spotreba žalovaného od 01.07.2013 do 31.01.2017 876,12 m³, d/ zostatok v zásobníku žalovaného k 31.01.2017 cca 152,3 m³. Uvedený objektívny stav zachytávajú najmä fotografie plynomeru, najmä ďalšia fotografia z 31.01.2017 (vyhotovená spolu s odpočtom plynomeru), ktorá zachytáva percentuálny stav naplnenia zásobníka, ktorý bol k 31.01.2017 na úrovni 11-12 %. Celkový objem zásobníka je 4.850 l, pričom zostatku 152,3 m³ zodpovedá po prepočte na liste (1 m³ = 3,77 l) 11,85 %.

42. Vzhľadom k tomu, že žalovaný je v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku povinný zaplatiť úroky z omeškania, žalobca uplatnil v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré si účastníci v zmluve dohodli vo výške 4 % nad obvyklé úroky za obchodné úvery (bod 8 § 7), ktoré si žalobca uplatnil od nasledujúceho dňa po splatnosti tej ktorej faktúry, teda v súlade so zákonom a preto mu ich súd priznal.

43. Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobe v časti, v ktorej žalobca na žalobe zotrval vyhovel a v časti v ktorej vzal žalobu späť konanie zastavil podľa § 145 CSP.

44. trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby, čo možno v danej veci považovať za úspech žalovaného, je to len nepatrná časť, ktorá nemá na celkovú náhradu trov konaniam žiaden vplyv. O výške tejto náhrady rozhodne VSÚ po právoplatnom skončení veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolaie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. resp. návrh na výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.